

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznauila (inserati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 85.

Ljubljani v četrtek 14. aprila 1892.

Letnik XX.

Zmagal si, Galilejec!

S temi bes-dami je umiral leta 363 po nesrečni bitvi s Perzijani cesar Julijan, nazivljen „odpadnik“, ranjen v srce od sovražnikove pušice. Vzgojen v katoliški veri, postal je največji sovražnik kristijanov in sramotilec vere svojih očetov, in — odpadnik. Strupena pušica prebola mu je nevhvalno srce. Julijan je smatral to kot kazen božjo, toda trdovratno srce se ni hotelo omečiti. „Zmagal si, Galilejec!“ vskliknil je v neukročenem sovraštvu.

Ta zmaga Odrešenikova in njega nauki pojavljajo se neprestano v zgodovini krščanskih narodov. Koliko je že živelo množ-odpadnikov po Julijanu, rohnečih zoper vse, kar nosi ime „krščansko“, koji so hoteli izrjavati vero krščanskim narodom, in če to ni šlo, krščanstvo iztrebiti z zemeljskega površja; umirajoči so vendar videli zmagovati Galilejca.

Opozarjamo samo na nesrečni irski narod, kateri v zlic vsemu tlačenju angleškega vladajočega rodu doslej stoji trdno kot skala, ob kojoj se razbijajo ljuti valovi; a tudi v novejši dobi imamo premnogo vzgledov zmage Kristusove vere v Evropi.

Ozrimo se na kulturni boj na Nemškem! Bismarck se je posluževal najkrutejših sredstev, da bi potlačil katoliški življenj na Nemškem. Zapiral je višjo in nižjo duhovščino, ustavljal neno plačo, odpravljal katoliške redove, vse to je činil Bismarck, in glej! Doživel je sam svoj padec in videl, kako se katoliška stranka na Nemškem dan za dnevom krepi in narašča, danes mora sam gledati v svojem prognanstvu, kako se Kristus povrača s svojim naukom v nemške šole. Pač mora pokorjeni Bismarck vsklikati z Julijanom: „Zmagal si, Kristus!“

Ozrimo se na odnošaje slovanske Ruske. Tu se zatira katoliška vera z vsemi možnimi sredstvi. Seštejemo li nesrečne žrtve te politike, prehodimo li

v duhu puste sibirskje kraje in vidimo na stotine prognanih katoliških duhovnikov, obsojenih za vse življenje, čitamo li te nebrojne „ukaze“, s kojimi se ukazuje vsem na Ruskem živčim katoličanom, naj sprejmejo pravoslavno vero, ali se pa preselijo — v Sibirijo, prihaja nam nehoté na misel postopanje cesarja Julijana zoper kristijane. Gmotna beda se širi po hišah ruskega cesarstva, v tajnih skrivališcih shajajo se anarhisti v posvetovanje, kako ugonobiti ruskega cara. Kako dolgo bode še trajalo to?

Na Laškem so sv. Očetu vzeli vse, kar je imel, pobrali so mu imenje in gospodstvo, potisnili so ga v Vatikan, kjer biva kakor jetnik; samostanom se jemlje imenje, in laška framasonska vlada bi se veselila, ko bi mnih in nune umirali lakote. Toda framasonska strast je šla še dalje v svojem preganjanju proti vsemu, kar ima ime „krščansko“. Na javnem trgu postavili so spomenik odpadnika Bruna, pred očmi katoliškega poglavarja proslavljali so odpadnika, katoličanom ugrabljenen novice uporabljali so v „dobrodelne namene“, zatem pa kazen božja, dasi počasi, vendar izvestno zadene laško deželo. Tolpe lačnih ljudi zahteva od framasonske vlade kruha, in smelo očitajo prostozidarjem: „Prej se je siromak vsaj najedel v samostanu, zdaj pa mora umirati lakote!“

To očitanje najboljšje dokazuje, kako so katoliški redovi skrbeli z imenjem za uboge; zdaj, mrjoči sami lakote, ne morejo svojemu bližnjemu pomagati v bēdi, in nesrečni siromak spoznava, kje je resnica, kje ljubezen.

Kralj laški bode pomen teh besedij spoznal morda v najbližji bodočnosti. Vsaj ima vsak vladar najboljši vzgled v braziljanskem cesarju don Pedru, da versko prepričanje, vera vzdržuje prestol in red po deželah. Katoličan smatra v vladarju božjega namestnika — in kot takega tudi spoštuje.

Ozrimo se dalje na republikansko Francosko! Ondi framasonska vlada že kaznuje katoliškega škofa, če brez nje privolenja gre obiskat papeža v Rim; ondi nejeverska vlada jemlje katoličanom šole, ruši samostane, bogoslovce sili v vojaško službo, nago-varja, naj izstopijo iz duhovniškega stanú, ter ponuja masne službe odpadnikom; ondi prostozidarji zahtevajo, naj se odpravi konkordat in odločijo od Rima. Težak boj nastaja katoličanom na Francoskem; v krepilo jim bodi, da je Kristusov križ vselej zmagal, a jednoč bode tudi francosko framasonstvo klicalo z odpadnikom Julijanom: „Zmagal si, Galilejec!“

Znano je in še dobro pamtmo doslej oni ljuti boj zoper versko šolo, kojoj je predlagal pred štiri leti v državnem zboru princ Alojzij Liechtenstein. Le nobene verske šole! Proč z versko šolo! Tako je grmelo iz vseh svobodomiselnih grl v državnem zboru, in za tem je podlegla verska šola, ker je bilo število odpadnikov večje od onih, koji so zvesti ostali križu. Toda sad vselej brzo dozori. Ti samomori dvanajstletnih otrok, tatvine otroških lopovov, brezuzdanost sedanje mladine, koja tembolj narašča, čim bolj se svet odtuja Kristusu in odpada od vere svojih očetov, ta mora imeti jednoč konec svoj, kaznovala se bode sama sebe, in prej ali slej klicala: „Zmagal si, Galilejec!“

Na človeško dušo in srce nijedna cerkvena slavnost ne vpliva tako vzvišeno, kakor baš — veliki teden. Osobito za nas Slovence je ta ginljiva cerkvena slavnost še posebnega pomena. Nehoté se klečé pred božjim grobom, kjer med migljajočimi lučicami in duhtečimi pomladanjimi cvetkami biva Odrešenik, spominjamo našega naroda. Tudi on je bil položen, a ne v osvetljeni, s cvetjem okrašeni grob. Gomila težke grude in ogromnih skal bila je nakupičena na njega rakev, da bi ne posijali solnčni žarki v to grobno temino. Okolu groba niso kle-

LISTEK

Sebastopolj.

(Spisal Lev Tolstoj, prevel J. P.)

IV.

„Vendar je strašno in zoprno,“ rekel je neki mladi častnik, „da je tako blizu, ali vendar ne pridemo tja. Morda bode že danes boj, ali nas ne bode.“

V tihem glasu in v sveži rudečici, ki je pokrila obraz tega častnika, ko je govoril, videla se je mila mladostna boječnost, katera se vedno boji, da bi katere napačne ne zinil.

Brezroki častnik ga je smehljač se pogledal.

„Se dovolj zgodaj pridete, verjemite mi.“

Mladi častnik je s spoštovanjem pogledal izhujšani obraz brezrokega častnika, umolknil in z nova začel baviti se s čajem. V obrazu brezrokega častnika, v njegovem vedenju, posebno pa v njegovem praznem rokavu se je izražalo zares mnogo tega mirnega ravnodušja, katerega si moremo objasniti tako, da je pri vsaki stvari ali razgovoru gledal, kakor bi hotel reči: „Vse to je lepo, vse to jaz poznam in vse to morem storiti, če le hočem.“

„Kaj naj storiva,“ rekel je svojemu tovarišu v obšiti suknji, ali naj tukaj prenočiva ali greva dalje s svojim konjem.“

Tovariš je odrekel, še dalje potovati.

„Vi si lahko mislite, stotnik,“ nadaljeval je častnik, ki je nalival čaj, obrnivši se k brezrokemu in pobravši mu nož, ki mu je bil pal na tla, „rekli so nam, da so konji strašno dragi v Sebastopolju in kupila sva konja v Simferopolju.“

„Mislim, da sta drago plačala?“

„Ne vem, stotnik. Za konja in voz sva dala devet sto rubljev. Je li to zelo drago?“ pristavil je in obračajoč k vsem častnikom in tudi k Kozeljcovu, kateri ga je gledal.

„Ni drago, če je konj mlad,“ rekel je Kozeljcov.

„Kaj ne da ne? A nama so pravili, da je drag . . . samo malo je hrom, ali to bode prešlo. Nam so pravili, da je jako močen.“

„Iz kakega voja sta?“ vprašal je Kozeljcov, ki bi bil kaj rad izvedel o bratu.

„Iz plemenitaškega polka. Nas je šest, ki prostovoljno pojdemo v Sebastopolj,“ rekel je zgovorni častnik. „Samo ne vemo ne, kje so naše baterije; nekateri govoré, da v Sebastopolju, tukaj so pa nam pravili, da v Odesi.“

„Ali v Simferopolju nesta mogla izvedeti?“ vprašal je Kozeljcov.

„Ne vedó . . . Le pomislite si, naš tovariš je tam šel v pisarno, pa so še surovi bili ž njim . . . Lahko si mislite, kako je to neprijetno! . . . Hočete li narejeno smodčico,“ rekel je brezrokemu častniku, kateri je hotel vzeti smodčnico.

Z nekakim strastnim veseljem mu je stregel.

„Ste li vi tudi iz Sebastopolja?“ nadaljeval je. „Moj Bog, kako je to čudno! Kako smo si mislili v Peterburgu o vas in pa o vaših junakih!“ rekel je on in obrnil se k Kozeljcovu s spoštovanjem in dobrodušnim smehljanjem.

„Kaj, morda bode vam še treba nazaj potovati?“ vprašal je poročnik.

„Ravno tega se bojim. Pomislite si, kupila sva si konja in preskrbela z vsem potrebnim — stroj za kuhanje kave s špiritom in več družih malenkostij — denarjev ni nama prav nič ostalo. Če pojdeva nazaj, ne veva, kaj naj storiva.“

„Nesta li dobila denarjev za potovanje?“ vprašal je Kozeljcov.

„Ne,“ odgovoril je šepetajoč; „samo obetali so, da jih tukaj dadó.“

„Ali imata spričevalo?“

„Jaz vem, da je glavna reč spričevalo; pa v Moskvi mi je rekel gubernator, ki je moj strije, ko sem bil pri njem, da jih tukaj dajo, sicer bi ga že on dal. Ali jih dajo tam?“

„Seveda jih dajo.“

„Tudi jaz mislim, da jih tam dajo,“ rekel je z neodločnim glasom, ki je kazal, da je jedno in isto že popraševal na tridesetih postajah, ali je dobival tako različne odgovore, da naposled ni nikomur več verjel. (Dalje sledi.)

čale tolpe pobožnih duš, temveč licemerski življi; oči njih niso solzile, temveč sršele sovraštva in zlobe; rok niso imeli sklenjenih k molitvi, a naperjene k novemu udarcu!

Toda tožna ta gomila ni smela ostati opuščena. S solzami nepopisne boli, kropečimi rodno zemljo, pošiljali so na pomoč božjo zanašajoči se rodoljubni tihe vzdihne in iskrene molitve k nadzemeljskim višinam: Veri svojih pradedov zvesto udani slovenski rod otme in varuje naj Vsegamogočni verskega in narodnega pogina.

In glej! po stoletnem neprestanem boju za naš obstoj je previdnost božja narod naš obudila k novemu življenju in prej ali slej vsklikali bodo neprijatelji naši, narodni pogin nam želeči: „Galilejec, zmagal si!“

Deželni zbor kranjski.

(Večerna seja, dne 8. aprila. — Začetek ob 1/2 6. uri zvečer.)

Poslanec Kersnik v imenu upravnega odseka na podlagi poročila deželnega odbora obširno poroča o zdravstveni službi v občinah, in sicer o imenovanju okrožnih zdravnikov, o novih zdravstvenih okrožjih, o zdravljenju ubožcev, o zastopih zdravstvenih okrožij in o službenem navodilu za okrožne zdravnike. Gledé na troške za zdravljenje ubožcev stavi upravni odsek nastopno resolucijo:

Deželnemu odboru se naroča gledé pavšalnih troškov za zdravljenje ubožcev potrebno poizvedovati, ob svojem času o tem poročati ter staviti nasvete.

Poslanec baron Schwegel se strinja s spremembami zdravstvenega zakona. Gledé zdravljenja ubožcev pa je treba temeljite premembe. Najprvo predlaga dostavek k 4. odstavku § 13. zdravstvenega zakona z dne 24. aprila 1888:

„Člani ali namestniki zastopov zdravstvenih okrožij ne smejo biti okrožni zdravniki, in tako tudi ne lekarniki dotičnega okoliša.“

Dalje predlaga naslednjo resolucijo:

„Deželnemu odboru se naroča, da se z visoko vlado sporazumi o premembi službene instrukcije z dne 16. marca 1889 v tem smislu, da se določba o zdravljenju ubožcev premeni tako, da okrožni zdravnik zdravi ubožce skozi 3 leta, dotične pristojbine pa zaračuni na podlagi pristojbine 9 kr. za vsak kilometer s porazumno z načelnikom zdravstvenega okrožja in načelnikom dotične občine. Po treh letih pa naj na podlagi natančnih zapisov deželni odbor uredi odškodnino za zdravljenje ubožcev sporazumno z vis. vlado.“

Deželni predsednik baron Winkler pravi, da sedanje določbe o zdravljenju ubožcev neso tako poniževalne, sicer pa tudi ni načelno proti omenjenemu predlogu. Gledé pristojbin omeni, da boče stvar preiskal in odpravil morebitne nedostatke.

Poslanec dr. Vošnjak omeni, da je še šest mest okrožnih zdravnikov praznih, ker primanjkuje zdravnikov. Upanje pa je, da dobimo potrebnega naraščaja. Ubogi pa se navadno pritožujejo, da občine ne storé svoje dolžnosti.

Poslanec Pfeifer pravi: Tudi jaz se vjemam s predlogom, da okrožni zdravnik in lekarnar ne moreta biti uda zdravstvenega odbora, kot judex in propria causa. Gledé izkazov ubožcev, ki se imajo zdraviti brezplačno, pa ne pritrdim dež. odbora nasvetu, da bi se napisal tako imenovani kataster siromakov (Armenkataster), ker v takih občinah bi bil kataster brez pomena, v katerih so že itak sami siromaki (veselost), v drugih občinah bi pa to prouzročilo preveč nepotrebnih pisarij — naj ostane pri sedanjih oblikah, namreč da se od slučaja do slučaja napiše ubožni list. Izprosil sem si besedo, da ponavljam zadevo, ki se je že obravnavala v tej zbornici, namreč, da se krško zdravstveno okrožje deli v dve okrožji.

Naš pokojni prestolonaslednik izrekel je pri zdravstvenem kongresu na Dunaju prelepo besedo: najdražji kapital je človek.

Veseli je navdaja vsakega, ko vidi, kako se po velikih mestih skrbi za ohranitev tega kapitala.

Vsako leto posamezne države sprejemajo v svoje proračune precejšnje svote za ustanovitev in razširjanje medicinskih fakultet, klinik, bolnic in s temi v zvezi stoječih zavodov.

V teh zavodih odgojujejo se mladi ljudje ter potem pošiljajo s pridobljeno vedo v vse kraje širnega sveta, da tam branijo in varujejo človeški kapital proti neštevilnim sovražnikom, ki mu vedno preté.

Če država s tem, da ustanovlja in vzdržuje omenjene zavode, pripozna svojo dolžnost skrbeti za človeški kapital, bi bilo tudi konsekvantno, da bi država še dalje skrbela tem potom, da nastavlja in plačuje zdravnika, kakor to potreba med ljudstvom nanaša.

Zalibog, da se to ne zgodi, ali vsaj ne v taki meri, kakor bi bilo to potrebno, tako da je vsled tega naša revna dežela primorana prevzeti delik del dotičnih zdravstvenih troškov in skrbij, ki pripadajo prav za prav državi.

Naša dežela je tedaj sklenila zdravstveni zakon, po katerem ima nastavljeni in plačevati okrožne zdravnike.

Zalibog se pri nastanovitvi mest okrožnih zdravnikov dosedaj še ni moglo zadostiti vsem potrebam, ker v nekaterih krajih se tak zdravnik ni nastavil, če ravno je tam neobhodno potreben.

Na primer smo imeli na Krškem prej vedno dva zdravnika: c. kr. okr. zdravnika, katerega plačuje država, potem drugega, ki je dobival svojo plačo iz okrajne blagajnice.

Sedaj imamo samo enega c. kr. okrajnega zdravnika.

Ta je po svojem službenem poslu pogostoma odsoten, tako da je Krško v takih slučajih brez vsake zdravniške pomoči.

Posebno bridko smo to občutili l. 1889, ko so v našem okraju razsajale osepnice (koze), vsled katerih je v prostranih okuženih okrajih edini naš zdravnik toliko posla imel, da ni mogel zadostovati doma zdravniškim potrebam in smo bili takrat v Krškem in v okolici takorekoč brez zdravnika.

Da je to velik nedostatek zlasti v slučaju, ko je hitra zdravniška pomoč neobhodno potrebna, vsak lahko prevede in prizna.

Ta nedostatek odstraniti, prizadevali so si krški meščani, ko so pred 3 leti do naše visoke zbornice vložili prošnjo, da se na Krškem ustanovi služba okrožnega zdravnika.

S to prošnjo pečala se je že visoka zbornica, tedaj iz dotičnih obravnav ne bodem ponavljal razlogov, ki so že itak znani.

Z ozirom na to stavim sledeči predlog:

Slavni zbor naj sklene:

Deželnemu odboru se naroča, da stopi s c. kr. deželno vlado v dogovor zaradi delitve zdravstvenega okrožja Krško v dve okrožji.

Nato se je pričela nadrobna razprava o načrtu zakona, ki se glasi:

Z a k o n

z dné

veljaven za vojvodino Kranjsko

brez deželnega stolnega mesta Ljubljane, s katerim se prenamejata §§ 3. in 13. deželnega zakona z dné 24. aprila 1888. leta, dež. zak. št. 12, zadevajočega uravnavo zdravstvene službe v občinah.

Po nasvetu deželnega zbora Svoje vojvodine Kranjske ukazujem tako;

Člen I.

§§ 3. in 13. zakona z dne 24. aprila 1888. leta, dež. zak. št. 12, sta v svoji zdanji besedi razveljavljena in se odslej glasita tako:

§ 3. Kadar občina (zdravstvena občina) oskrbuje sama záse vsa naložena ji opravila zdravstvene policije in zdravstva sploh (§ 1.), tedaj pristaja po določenih občinskega reda izvoljenemu občinskemu odboru, oziroma županu, zastopati to občino v tem oziru.

Kadar pa se združita dve ali kadar se združi več občin zaradi skupnega oskrbovanja določenih takšnih opravil v jedno zdravstveno okrožje (§ 1., odstavek 2.), tedaj zastopa to okrožje zbor, ki ga izvolijo člani dotičnih županstev izmed tistih občanov, ki imajo pravico biti izvoljeni v zastop jedne omenjenih občin; ta zbor šteje v zdravstvenih okrožjih z menj nego 15.000 stanovniki 7 članov in 2 namestnika, v zdravstvenih okrožjih s 15000 ali več stanovniki pa 9 članov in 3 namestnike.

Ta zbor izvoli izmed sebe kot predsednika in voditelja opravil svojega načelnika in za slučaj, da je ta zadržan, načelnikovega namestnika.

Volitev zastopa zdravstvenega okrožja, kakor tudi načelnika in njegovega namestnika se izvrši v zmiselnem uporabi določil, ki veljajo za volitev županstvenih članov.

Volitev velja za tri leta. Pred pretekom tretjega leta je pravočasno razpisati novo volitev. Po-

prej izvoljeni pa ostanejo v službi, dokler se ne ustanovi novi zastop.

Tisti, ki izstopijo, smejo, ako ni zakonitega nadzraka, biti iznova izvoljeni.

O morebitnih, v zapadnem roku osmih dnij po izvršenju volitvi pri dotičnem političnem okrajnem oblastvu vloženi, volilno pravico posameznih oseb ali volilne postopanje zadevajočih ugovorih razsodi politično deželno oblastvo, zaslišavši poprej deželni odbor.

§ 13. Služba okrožnega zdravnika je javna služba.

Okrožni zdravniki so v prvi vrsti postavljeni za to, da po njih oskrbujejo občine po zakonu (§§ 3. in 4. zakona z dné 30. aprila 1870, drž. zak. št. 68), jim odkazane dolžnosti javne zdravstvene službe.

Postavljeni so in dolžni v zmislu svojega službenega navodila zdraviti ubožce tam, kjer za to ni preskrbljeno posebej. Stroške, združene z zdravljenjem ubožcev, kakor tudi stroške za predpisana dotična zdravila plačujejo zdravstvene občine, oziroma zdravstvena okrožja.

Okrožni zdravniki so v zborih zastopov zdravstvenih občin, oziroma zdravstvenih okrožij, poročevalci v zdravstvenih strokovnih stvareh ter morajo njim, kakor tudi političnemu okrajnemu oblastvu kateremu so v službenem oziru podložni, po določenih navedenega zakona z dne 30. aprila 1870., poročati o zdravstvenih dogodkih in zdravstvenem stanju svojega službenega okoliša.

Službene dolžnosti okrožnih zdravnikov določuje natančneje službeno navodilo, katero zaslišavši mnenje deželnega zdravstvenega sveta, izda deželni odbor dogovorno s političnim deželnim oblastvom.

Člen II.

Ta zakon stopi v veljavnost z dnem, ko se razglasi.

Člen III.

Mojemu ministru za notranje stvari je naročeno, izvršiti ta zakon.

Ta načrt zakona je bil sprejet, kakor tudi dostavek k § 13. barona Schwegla.

Gledé pristojbin omenja poslanec dr. Bleiweis, da je pristojbina 9 kr. za kilometer vendar prenizka, ter nasvetuje, da se zviša na 12 kr. Ta predlog se odkloni, sprejmó pa resoluciji Pfeiferjeva in barona Schwegla, kakor tudi predlog upravnega odseka.

Prošnja županstev v Kropi in Kamni Gorici za premeščenje okrož. zdravnika v Kropo se odstopi s priporočilom dež. odboru v rešitev. (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 14. aprila.

Notranje deželo.

Deželni zbori. Sedaj so vsi deželni zbori zaključeni. Poslednji je bil dolenje-avstrijski, ki je zboroval še včeraj. V češkem deželnem zboru vrhovni deželni maršal v svojem sklepnem govoru niti z jedno besedo ni omenil češko-nemške sprave. Gorenje-avstrijski deželni zbor je v poslednji seji zopet sklenil resolucijo, da se v Linču osnuje medicinska fakulteta. Potem je deželni zbor sklenil resolucijo, da bi se vlada ozirala tudi na vznemirjenje prebivalstva in ne uvela samo zlate veljave. Vladna predloga o kmetskih domovih se je izročila deželnemu odboru, da jo proučuje.

Dolenje-avstrijski deželni zbor. Poslanec Schneider je v dolenje-avstrijskem deželnem zboru predlagal, da bi deželni zbor dovolil 500 gld. v ta namen, da bi preiskali nekaj mest iz Talmuda. Treba je, da se ljudstvo pomiri, če Talmud zares predpisuje ritualni umor, ali ne. Poslanec Schneider je pokazal dva kartona in fotografije amsterdamske in beneške izdaje Talmuda in je izjavil, da je pripravljen, še druge knjige dati na razpolago. Predlog je bil odklonjen. Za ta predlog niso glasovali niti vsi protisemitje.

Mladočehi se začenjajo bati svojih volilcev. „Narodnim Listom“ se je zdelo potrebno, opominjati volilce, da naj ne spravljajo pri volilnih shodih v razgovor stvari, ki se ne opirajo na dokazane fakte. Tako je dr. Klimeš na nekem volilnem shodu sprožil stvari, katere sta morala poslanca Masařyk in Pacak popravljati. Pravi namen tega opomina je pa ta, da bi volilci sami ne sprožili stvari, o katerih sami poslanci ne vedó, kaj reči. Poslanecem je seveda najugodnejše, da volilci lepo poslušajo njih govore in jih odobravajo ter jim izrekajo zaupanje. Posebno zoperno bi pa bilo, ko bi jih začeli opominjati na dane obljube.

Bukovina. V skupini veleposestnikov je v deželni zbor voljenih 6 Rusinov in 4 Poljaki. V no-

vem deželnem zboru bode 14 Rumunov, 5 Poljakov, 4 Rusini in 10 liberalnih Nemcev. Poljaki in Rusini so pridobili po jeden mandat, liberalci pa dva izgubili. Izid je torej jako ugoden, če pomislimo, da so se Nemci nadejali, da dobé večino.

Ogerska. Ogerski in sedmograški Rumuni so sklenili, da v posebni spomenici cesarju naznanijo svoje težnje. Spomenico bode vladarju izročila deputacija iz zastopnikov vseh stanov vseh komitatov, v katerih bivajo Rumuni.

Vnanje države.

Položaj na Balkanu. „Tempsu“ se zdi položaj na Balkanu precej kritičen. Govori se, da se rumunski kralj odpove, ali s tem bi izgubili odločnega in modrega vladarja, kar bi bila velika zguba za deželo. V Srbiji je položaj negotov. Bolgarijo pa le Avstrija odvrča, da ne proglasi nezavisnosti. Avstro-ogerska vlada ima tudi mnogo interesov, da se obrani mir, dokler se ne vravna valuta.

Srbija in Bolgarija. Srbski diplomatski agent v Sofiji je zagotovil te dni bolgarsko vlado, da srbska vlada ne bode pustila na svojem ozemlju nikakega rovanja proti Bolgariji, ker želi s sosedno državo ostati v dobrih odnosih. Želeti je, da bi tudi dejanja potrdila te besede.

Rusija. Zdravje se je ministru Višnjegradskemu nekoliko zboljšalo. Car zahteva vsak dan poročilo o zdravju finančnega ministra. Če se pa Višnjegradski ne ozdravi, imenujejo se mu kot naslednik tajni svetnik Nikolajev, Kobels in Körner.

Belgija. V poslednjem ministerskem svetu je kralj belgijski naglašal, da je potrebno, da se snide mejnarodna konferenca, ki se bode posvetovala, kako bi se odstranile anarhistične nevarnosti.

Anglija. Finančni minister Goschen je predložil spodnji zbornici budget. V tem so proračunjeni troški na 90.253.000 funtov šterlingov, dohodki pa na 90.477.000 funtov. Nadalje se priporoča, da se ponizajo pristojbine za obnovenje iznajdbenih patentov in pa ponizja carina za šumeča vina. Minister je v svojem govoru povedal, da je Španija odpovedala trgovsko pogodbo. Sicer pa Španija nima misliti, da obdrži dosedanje ugodnosti. Povišala se bode carina na alkohol. Ko je Španija odpovedala trgovsko pogodbo, ima tudi Anglija popolnoma prosto roko.

Brazilijska. Po poročilih iz Brazilijske je večina prebivalstva za sedanje vlado. Seveda ne vémo, v koliko je temu poročilu verjeti. Vsaj je tudi Fonseca vedno trdil, da je prebivalstvo na njegovi strani, naposled so ga pa le odstavili. Sicer pa pri tem prebivalstvo ne pride toliko v poštev, kakor vojska sama. Jeden vojaški vstanek utegne vse prekucniti. Da pa ni vse v redu v deželi, dokazujejo agitacije za Fonseco. Ko bi vlada bila prepričana, da ima večino na svoji strani, gotovo bi razpisala volitev predsednika in novega podpredsednika. Ker se pa podpredsednik boji, da bi on ne bil voljen predsednikom, pa stvar odlašá.

Argentinijska. Po poročilih iz Buenos-Ayresa se je število južnoameriških republik pomnožilo za jedno. Pokrajina Matto Grasso se je proglasila za posebno republiko. Sploh v Brazilijski in Argentinijski hrepené vse pokrajine po samostojnosti. Nikdo pa seveda ne pomisli, če bodo te male države mogle prosperovati.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 14. aprila.

(Državni zbor) se snide, kakor se nam brzojavlja z Dunaja, dne 26. aprila.

(Starčki.) katerim so danes prevzvišeni gospod knezoškof umivali noge, so naslednji: Vode Jože iz Dola, star 85 let; Jančar Gašpar iz Javorja, star 82 let; Sukovec Janez iz Ljubljane, star 80 let; Tonija Janez z Iga, star 80 let; Fajdiga Anton iz Ljubljane, star 79 let; Vrhovec Matevž iz Smartna sv. Petra župnije, star 77 let; Vrhovšek France iz Ljubljane, star 76 let; Pevšek Jakob iz Ljubljane, star 75 let; Vrbinec Jurij iz Trnovega, star 70 let; Peterneel Andrej iz Trnovega, star 72 let; Kopač Janez iz Preske, star 69 let; Slabič Matevž iz Doba, star 67 let; vsi vkupe so stari 912 let.

(Tržaški deželni zbor) je imel v petek zvečer drugo sejo. Posl. d'Angeli je interpeloval vladnega komisarja, zakaj je stolni kapitel sestavljen iz samih Slovanov in so izključeni Italijani? Vladni komisar odgovori, da škofijski ordinarijat sam nasvetuje ministerstvu za bogočastje dotične osebe, ki naj se imenujejo kanoniki. Ministerstvo pritrdi tem nasvetom, če ne nasprotujejo zakonom. Posl. d'Angeli ni zadovoljen s tem odgovorom. Vlada se se sicer mora ozirati na želje ordinarijata, ali poštovati mora tudi moralne in dušne potrebe v škofiji, posebno tam, kjer žive različne narodnosti. V Trstu pa prevladuje italijanska narodnost v toliki meri, da bi se prej smele zanemarjati druge narodnosti; okolu tržaškega škofa so zbrani samo taki duhovniki, ki prezirajo italijanski jezik. Govornik izjavlja,

da bode z prihodnji seji predložil posebno interpelacijo, kar je tudi storil dne 9. t. m. Posl. Pahor se temu protivi, češ, da so d'Angelija trditve neresnične. Govornik pozivlja večino, naj je pravična do duhovščine in narodnosti slovenske. Končno je bila z večino sprejeta dotična resolucija, ki pozivlja vlado, naj pri imenovanju kanonikov čuva narodne (italijanske) pravice tržaškega prebivalstva.

(Koroški deželni zbor.) XXVI. seja dne 8. aprila. Po dolgotrajni debati se sprejme predlog gospodarskega odseka o premembi poselskega reda. Določi se, da se zadavek (ara) ne sme dajati in jemati pred sv. Mihajlom in mora vsak posel sprejem nadevka potrditi s posebnim listkom. Kdor se tega ne drži, plača globo 5—25 gld. Sprejme se tudi resolucija, naj stopita deželni odbor in kmetijska družba v dogovor, kako bi se mogel zboljšati poselski red. — Finančni odsek poroča o uravnanju Zile. Proračun za to uravnanje s potrebnostjo 64.468 gld. se odobri. V večerni seji se reši več zadev manjše važnosti brez daljših debat. — XXVII. seja dne 9. aprila. Finančni odsek poroča o proračunu deželnega zaklada za leto 1892, ki kaže potrebščin 1.062.104 gld., pokritja 222.500 gld., torej primanjkljaja 839.600 gld. Primanjkljaj se pokrije z 20 odstotno doklado k užitninskemu davku (36.533 gld.); z 45¹/₂ odstotno doklado na direktne davke (682.500 gld.), dohodek doklad na žgane pijske (121.000 gld.); vkupe 840.033 gld. Ob tej priliki prosi poslanec Ghon, naj se sejna sobana primerneje uravna. — O preložitvi humberškega klanca poroča poslanec Mühlbacher, poslanec Funder pa, kako so se izvršili deželnozborski sklepi zadnjega zasedanja. Zatem zaključí deželni glavar dr. Erwein s primernim nagovorom in s „hoch“-klici na presvetlega cesarja zasedanje. Imenom vlade se za izrečeno priznanje zahvali dež. predsednik Schmidt-Zabierow, imenom poslancev pa knez Rosenberg.

(Zdravstveno stanje mestne občine ljubljanske) od 3. do 9. t. m.: Novorojencev 24, umrlih 18, in sicer je umrlo 6 oseb za jetiko, 12 za raznimi boleznimi. Meji mrtvimi so bili 4 tujci, 6 v zavodih. Zbolele so 3 osebe.

(Umrli) je na Dunaju umirovljeni polkovnik g. Julij Schiviz pl. Schivizhofen. — Včeraj je pa prominola v ljubljanski bolnišnici jako poznata in tipična oseba v našem mestu, krojaški prikovitelj gosp. Janez Erhovnic, po domače „Cene“, v 81. letu svoje starosti, — bil je zajedno najstarejši krojač v Ljubljani. Pokojnik je zvesto in marljivo poslovel pri prvih mojstrih, naposled pri gosp. Witt-u.

(Sodniška obravnava) pričela se je včeraj v Zagrebu z dijakom Alfr. Pajerjem, ki je v prepiru zaradi narodnosti ustrelil svojega tovariša Kneževiča.

(Iz Save) so dne 8. t. m. pri Dolu potegnili truplo nad 50 let starega neznanega moža. Na desni strani glave ima rano.

(Ustrelil) je dne 11. t. m. v Prevorjah pri Kozjem 78letni kovač Lovro Centrih svojega stričnika Martina Centriha, ko je ta z dvema tovarišema hotel s silo vdreti v hišo sosedu Hostnika. Stari Centrih se je sam naznanil žendarmem v Kozjem.

(C. kr. trgovinsko ministerstvo) je naznanilo trgovski in obrtniški zbornici sledeče: Gledé uporabe francoske minimalne tarife za blago, ki prihaja iz onih dežel, katerim se — kakor Avstro-Ogerski — pri uvozu v Francijo dovoljuje ta tarifa, odredilo je francosko glavno carinsko ravnateljstvo z dnem 1. februarija 1892, da je tako blago praviloma le tedaj ocariniti po minimalni tarifi, ako se dotične pošiljatve uvažajo v Francijo ali direktno ali transito iz kake dežele, za katere blago se tudi dovoljuje uporaba francoske minimalne tarife. Tako je gledé Avstro-Ogerske pri pošiljativah blaga preko Nemčije ali Švice. Gledé pošiljatev, namenjenih preko Gorenje Italije v Francijo, odredilo je francosko glavno ravnateljstvo, da ostane izjemoma še nadalje v veljavi do 1. februarija 1892 veljavna naredba, po kateri se takim pošiljativam, ako gredó v plombiranih vagonih preko Gorenje Italije in se ne prekladajo na ondotnih železnicah, dovoljujejo tudi postavki dogovorne (minimalne) tarife.

(Razstava v Plovdivu.) V sled naznanila, došlega trgovski in obrtniški zbornici, izročila je knežja bolgarska vlada spedicijo za „Prvo bolgarsko poljedelsko in industrijsko razstavo“, ki se bode letos vršila v Plovdivu, tvrdki E.

Kohn & Mittler na Dunaju, I., Bäckerstrasse 3, in je tej ob jednom naročilu, da vse razstavne predmete, ki so že priglasi ali se še priglase v prikladnem času, prevzame in po predpisu pošlje v Plovdiv. Gledé pošiljatve katerihkoli razstavnih predmetov v Plovdiv blagovoli se naj torej pravočasno obrniti na omenjeno tvrdko, katere je pripravljena vsaki čas, dati podrobneja pojasnila. Pripominja se še, da se razstavni predmeti na progah knežje-bolgarskih železnic prevažajo popolnoma brezplačno tja in nazaj in da se gledé znižanja voznine po drugih progah vrše pogajanja, katerih ugoden vspeh se v kratkem pričakuje.

(Znižanje tovarne voznine.) O tovarnih vozninah, katere so se za l. 1892 za c. kr. avstrijske državne železnice in one lokalne železnice, na katerih država izvršuje promet, znižale in so razglašene v naredbenem listu c. kr. trgovinskega ministerstva za železnice in brodarstvo, naznanjamo to-le: Za svinčeno rudo je, ako se plača voznine najmanj od toliko blaga, kolikor ga rabljeni vozovi morejo nositi, nadalje, toda le do konca junija 1892 tovarna cena lokalne tarife na progi Podkloster-Ljubljana znižana od 20 kr. od 100 kg. na 15 kr. in na progi Vrata-Medgorje-Ljubljana od 19 kr. na 14 kr. Za surovi svinec je pod enakimi pogoji in za isto dobo tovarna cena lokalne tarife na progi Ljubljana-Podkloster znižana od 30 kr. od 100 kg. na 23 kr., na progi Ljubljana-Beljak od 33 kr. na 24 kr. Svinčena ruda pošiljati se ima v Litijo in surovi svinec iz Litije. Za cement je, ako se plača voznine od najmanj 10.000 kg. za rabljeni štirikolesni voz in vozni list od 1. januarja 1892 do preklica, najdalje pa do konca decembra 1892 tovarna cena lokalne tarife na progi Kamnik-Trst južni kolodvor Trst Sv. Andrej, Trst prosta luka znižana na 41 kr., na progi Kamnik-Pulj na 52 kr. in na progi Kamnik-Rovinj na 51 kr. Za vso v razredu C. tarifnega dela I. uvrščeno železnino je, ako se plača voznine od najmanj 10.000 kg. za rabljeni voz, nadalje toda le do konca decembra 1892 tovarna cena lokalne tarife na progi Jesenice-Pontafel znižana od 37 kr. od 100 kg. na 21 kr. Za staro železo je tovarna cena lokalne tarife na progi Trst Sv. Andrej-Jesenice znižana od 35 kr. od 100 kg. na 33-6 kr. na progi Trst prosta luka, c. kr. drž. železnice-Jesenice od 36 kr. na 33-9 kr. Za staro železo in železne odpadke je tovarna cena lokalne tarife na progi Dunaj K. n. kolodvor Jesenice znižana od 70 kr. na 60-9 kr. od 100 kg. in na progi Steyer-Jesenice od 58 kr. na 50-9 ur. Za vso v točki 130 tarifnega dela I. uvrščeno železnino je, ako se plača voznine od najmanj 10.000 kg. za rabljeni štirikolesni voz na progi Jesenice-Wartberg-Mürzthal ali nasprotno, nadalje toda le do konca decembra 1892 tovarna cena lokalne tarife znižana pri vseh pošiljativah a) pri katerih se rabijo železniški vozovi od 52 kr. od 100 kg. na 49 kr.; b) pri katerih stranka sama preskrbi vozove od 52 kr. na 38-4 kr. Za vse v točkah 128, 129 in 130 tarifnega dela I. uvrščeno železnino je za isto dobo na progi Jesenice-Pontafel tovarna cena lokalne tarife znižana a) za vsako težo od 50 kr. od 100 kg. na 30 kr. in b) če se plača voznine od najmanj 5000 kg. za rabljeni voz od 46 kr. na 25 kr. Zniža se v vseh slučajih potom kartiranja.

Telegrami.

Dunaj, 14. aprila. Dopoldne je cesar v dvorni palači dvanajstim starčkom umival noge.

Belgrad, 13. aprila. Skupština je bila danes popoldne zaključena.

Cetinje, 13. aprila. Knez Nikola je šel z mlajšima princema naproti do Bara iz Francije vračajoči se kneginji Mileni.

Peterburg, 13. aprila. Bolezen ministra Giersa je jako nevarna.

Peterburg, 14. aprila. Moči Giersove so povoljne, pleuritis ponehuje, revmatizem še vedno traja.

Berolin, 14. aprila. „Norddeutsche Zeitung“ oporeka, da bode predložena nova vojaška predloga in da se o tem posvetuje posebna komisija. Vendar pa je z ozirom na rastoče prebivalstvo in množče se armade drugih držav treba resno misliti na večjo armado.

Kajira, 14. aprila. Dopoludne je bil izročen kedivu investiturni ferman in prečitana brzojavka sultanova.

Umrla so:

10. aprila. Ernst Treo, polirjev sin, 3 mesece, sv. Petra cesta 25, eclampsie. — Uršula Jerom, delavka, 21 let, Pred konjušnice 12, jetika.

11. aprila. Frančiška Marinka, postreškovna hči, 12 let, Kladezne ulice 3, jetika.

12. aprila. Ivan Tomšič, učitelj sin, 2³/₄ leta, Mestni trg 23, laryngitis erupiosa.

V bolnišnici:

9. aprila. Marija Armič, gostija, 84 let, marasmus. — Franc Podlesnik, gostja, 20 let, jetika.

10. aprila. Neža Skok, bajtarjeva žena, 54 let, plućnica.

11. aprila. Helena Habič, gostija, 70 let, marasmus. — Elizabeta Wohlgenuth, gostija, 85 let, marasmus.

Tu je i.

12. aprila.

Pri **Stona**: Böhm in Kohn, trgovca, z Dunaja. — Leder, višji nadzornik, in Biderman, profesor, iz Grada. — Prašnikar, stavbeni podjetnik, s sinom, iz Kamnika. — Moline, tovarnar, z rodbino, iz Tržiča. — dr. Koletnik, iz Maribora. — Ruegger iz Zuriha. — dr. Zrogovski, praktični zdravnik, od Sv. Nikolaja.

Pri **avstrijskem caru**: Cerar, posestnik, iz Blagovice. — Reininger, trgovčeva hči, iz Kamnika. — Faidiga, trgovca, iz Sodražice.

Pri **Virantu**: Zacula iz Škofje Loke. — Hairauer, posestnik, iz Krke. — Pehani iz Žužemberka. — Preširn iz Kranja. — Petrič, učitelj, iz Ribnice.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v inč
opazovanja	srakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. jut.	726.1	9.2	sl. zapad	oblačno	
13. 2. u. pop.	724.5	12.0	sl. svzh.	dež	8.50
9. u. zveč.	723.2	9.8	sl. zapad	oblačno	dež
Srednja temperatura 9.2°, za 0.1° pod normalom.					

Izjava in prošnja.

Nepovoljna sicer, pa zaslužena ocena dijaškega lista „Vesne“ je povzročila nekaj prav neprijetnih stvari.

Obsojuje se slovenska mladina na dunajskem vseučilišču in sumi, da se celo odbor „Podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaju.“ Zatorej je podpisani odbor „Podpornega društva“ prisiljen izjaviti, da ni v nobeni zvezi z omenjenim listom in da med izdavatelji imenovanega lista tudi ni noben podpisaneec. Vsebine in pisave „Vesne“ pač

mu ni treba vnovič obsojati, ker je ta list že tako bil obsojen v slovenskih listih. Samo to izjavlja podpisani odbor, da je krivično, zaradi pregreškov nekaterih obsojati vso dunajsko akademično mladino. Veliki večini dijaštva na Dunaju se gledé na marljivost in moralnost ne more očitati ničesar. Ako kdo v svojih študijah z ostane, tega je krivo največ to, da ni imel o pravem času dovoljne podpore in primernega zasluga.

Odbor „Podpornega društva“ ni mogel v zadnji seji, dne 9. aprila deliti nikakoršnih podpor. Zakaj? Po oceni „Vesne“ v raznih listih so se z darili oglasili samo nekateri dunajski Slovenci, iz domovine pak so podpore skoraj popolnoma prenehale.

Tako je toraj zaslužena obsodba „Vesne“ najbridejše zadela one, ki pri vsem podjetju še udeleženi niso.

Podpisani odbor prosi sedaj vse rodoljube v domovini: Usmilite se marljivih, revnih in res moralnih slovenskih visokošolcev na Dunaju! Ne dajte, da bi vsled nepremišljenega podjetja posameznikov zadela najbridejše osoda nedolžne dijače, ki po svojih dosedaj pokazanih krepostih dajejo naši domovini najboljše up. —

Podporno društvo za slov. visokošolce na Dunaju.

Dunaj, dne 12. aprila 1892.

Za odbor:

J. Navratil,
predsednik.

Janez Jereb,
tajnik.

Anisette Excelsior.

Dietetični želočni liker jako prijetnega okusa in zdravih lastnosti, **krepeča želodec in pospešuje prebavljanje.** Zavžije se ga po jeden kozareček po vsaki jedi. — Steklenica 1/2 klg. 1 gld.

Curaçao Naturel.

Posebno dober dišeč liker za želodec z istimi zdravilnimi lastnostmi kakor „Anisette“, nareja se iz svežih „curaçao-pomorane“. — Steklenica 1/2 klg. 1 gld. Prekupovalcem se dovoli nižja cena. Oba likerja sta za prekupovalce

dobro blago, ker se more prodajati v vseh kavarnah, gostilnah in sladličnicah.

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“
v Ljubljani, Dunajsko cesto.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (1314) 10

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne povzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse **zobne operacije in zobna plombovanja**

A. PAICHEL,

(12) 25 **zobozdravnik** (1)
pri Hradeckega mostu I. nadstr.

Velika zaloga vina

Dominik Trojanšek,

pekovski mojster,

v Gorici, Via Municipio šte. 8,

se priporoča posebno častiti duhovščini in drugim gosodom, ki želé imeti v resnici **zanesljivo**

dobro vino,

belo in črno. Kdor si enkrat pri meni naroči vino, gotovo se ne kesa in ga zopet naroči.

Belo vino je iz goriške okolice. V zalogi imam posebno dobro istrijsko vino „**teran**“ in izvrsten „**refosko**“ v steklenah iz l. 1889. Vsa ta vina razpošiljam po najnižji ceni in zagotavljam najboljše blago. Priporočam se torej sl. občinstvu. 77 16—12

Natoni istrijski črni teran.

Koverta s firmo

priporoča

Katoliška Tiskarna

po nizki ceni.

Zdraviščna restavracija v Kamniku.

P. n.

Usojam si javljati sl. občinstvu in prečast. duhovščini, da sem prevzel

zdraviščno restavracijo v Kamniku

katero bom otvoril na

velikonočno nedeljo, dne 17. t. m.,

ter se priporočam v obilen obisk zatrjujoč prijazno postrežbo z **najboljšimi** pijačami in prav ukusno **prirejenimi jedmi** po primerno zmernih cenah.

Velespoštovanjem

Ivan Mayr, restavratér.

210 3—2

Lepa mladinska knjižica.

POMLADNI GLASI
posvečeni slovenski mladini.

II. zvezek.

Uredil **Anton Medved**. — Založil **Cirilski**.

Tiskala „**Katol. Tiskarna**“.

Knjižica obseza 100 strani in je zaradi lepe oblike in mikavne vsebine zelo primerno darilo mladini ob praznikih, godovih, koncem šolskega leta in ob podobnih prilikah. Prodaja se v „**Katoliški Bukvarni**“ mehko vezan izvod po 20 kr., lično vezan po 30 kr. Pisarna naročila sprejema tudi **Anton Medved** v ljubljanskem semenišču. — **I. zvezek** je še nekaj izvodov ravno tam in po isti ceni na prodaj

Dunajska borza.

Dne 14. aprila.

Papirna renta 5%, 16% davka	94 gld. 90 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	94 „ 40 „
Zlata renta 4%, davka prosta	110 „ 60 „
Papirna renta 5%, davka prosta	102 „ 40 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	977 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	313 „ 50 „
London, 10 funtov strl.	119 „ 05 „
Napoleonodor (20 fr.)	9 „ 45 „
Cesarski cekini	5 „ 65 „
Nemških mark 100	58 „ 30 „

Dne 13. aprila.

Ogerska zlata renta 4%	108 gld. 35 kr.
Ogerska papirna renta 5%	101 „ 75 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	139 „ 50 „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	141 „ — „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	183 „ 75 „
Zastavna pisma avstr. zem. kred. banke 4%	96 „ 15 „
Zastavna pisma „ „ „ 4 1/2%	100 „ 50 „
Kreditne srečke, 100 gld.	193 „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	62 „ 50 „

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. 25 kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18 „ 30 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	63 „ — „
Windischgrazove srečke, 20 gld.	67 „ 50 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	146 „ 75 „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2867	50 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	87 „ — „
Papirni rubelj	1 „ 21 1/2 „
Laških lir 100	45 „ 65 „

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnic priporočamo:

4% galske propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercialne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

150.000 goldinarjev

dobi se z jedno

kreditno promeso

à gld. 4 1/2 in 50 kr. kolek.

Žrebanje dne 2. maja.